Ч. 208. Субота 6 жовтня (23 вересня) 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Відшкодованє резервістів на Угорщині. — Події в Росиї. — З Балкану

В комісиї для реформи виборчої відбуло ся вчера голосованє над внесенєм пос. Толлінґера в справі плюральної системи при виборах. Першу часть внесеня, котра признавала право другого голосу людям женатим, котрі скінчили 35-ий рік житя, відкинено 26 голосами против 20, другу часть відкинено 27 голосами против 19.

Субкомітет, вибраний для справи примусу виборчого, відкинув 6 голосами против 2 внесенє пос. Лекера, після котрого примус виборчий має бути ухвалений Радою державною а тим самим відношенєм голосів приняв внесенє пос. Грубого, до котрого прилучили ся також і посли Шлеґль і Гессман. Після принятого внесеня заведенє примусу виборчого як також виданє постанов виконавчих полишає ся законодавству краєвому. — Відкинене внесенє пос. Лекера звучало так: „Кождий управнений до голосованя має обовязок виконати своє право виборче. Хто без поважної оправданої причини здержує ся від голосованя, підпадає грошевій карі від 3 до 100 корон без зміни на арешт. О карі має рішати власть політична“.

Коли підчас звістного заколоту на Угорщині не можна було покликати рекрутів до чинної служби у войску задлятого, що угорский парлямент не хотів ухвалити контингенту рекрутів, покликувано до чинної служби резервістів запасових. Коли же відносини пізнійше поправили ся, обіцяло міністерство Векерля ще з весни сего року признати тим резервістам якесь відшкодованє. Тепер визначено на ту ціль 1,500.000 корон. З тої суми має кождий покликаний свого часу резервіст, котрий або єсть зовсім без всяких средств удержаня або викаже ся убожеством, дістати за кождий день служби по 1 К 60 сот., отже той що служив цілих 185 днів, дістане 296 К.

Небезпечність в Петербурзї — як доносять звідтам до „Köln. Ztg.“ — стає в застрашаючий спосіб щораз більша і то не лиш на подальших від осередка улицях, але таки й в самій середині міста. Злочинцям по найбільшій части удає ся втечи. Поліция єсть безсильна. Сконстатовано кілька случаїв, що поліцияни в ночи втікали із своїх становиц, щоби самі безпечно де сховати ся. При тім поліция при виданю паспортів для публики, на котру можна би спустити ся, поступає дуже строго, підчас коли всї напастники мають револьвери, ножі, штилєти і т. д. Розбишацтво очевидячки ширить ся щораз більше. Підчас коли доси надходили вісти про того рода злочини лиш з провінциї, ширять ся вже напади, вломи, рабунки, убийства і розбоїв щораз більше й в обох столицях, бо вже й з Москви надходять вісти о щораз частійших злочинах. Тепер вже дійстно не знати, що то єсть, чи то революция чи просте розбишацтво. Революционери відпекують ся тих злочинів. Цар, кажуть, висказав своє велике невдоволенє з того, що прості злочини збільшають ся в так застрашаючий спосіб і вказав свому окруженю на порядок в Фінляндиї і хвалив дуже обачність та адміністративні здібности ґен. ґубернатора Ґерґарда. Многі польні засуди не мали доси також сподіваного успіху і не могли застрашити революционерів анї зменшити число простих злочинів. Для забезпеченя публики від розбоїв і вломів, які діють ся в білий день, наказано дворнікам (дозорцям домів) стояти день і ніч на варті перед брамами домів.

Дня 1 с. м. відбуло ся в Петербурзї засіданє делеґатів місцевої ґрупи партиї кадетів під проводом Мілюкова. Межи делеґатами були між иншими Набоков, Петражицкий, Гессен, Ґрімм, Кареєв, Петрункевич і Беґутов. Нарада вела ся над проєктом статутів для ґрупи.

6)

Ганнібаль Родиєць.

З „Морских оповідань“ — Вітториї Веккі.

(Конець).

Припливши до Картаґіни, застав він там вже приготовлених пятьдесять кораблів. Картальо, котрого сенат іменував начальним комамандантом, казав їх вже відставити до торговельної пристані; Гамількар Баркас, що мав обняти команду над войском, допильновував всїданя на кораблї.

Ганнібаль казав завести ся до суффета і передав єму Гімількове письмо до сенату: в Лілібеум нема анї що їсти анї чим вести війну, треба конче скорої помочи.

Ганнібаль допрошував ся їхати ще раз до обложеної кріпости, але єму не позволили; Ганно приказав, щоби синя ґалера плила під командою Карталя.

Наконець виплила фльота, але вже коло Ґермесового рога мусїла звинути вітрила. Картальо не міг тепер зачіпати Римлян, бо на кораблях було богато вояків, котрі ще не увикли були до моря. Тої гадки був і балакливий сотник Алькідамас, котрий заєдно говорив, що до побідної бобри треба приготовити ся.

Неспостережені легкими римскими кораблями станули Картаґінцї коло сьвятого острова (одного з Еґатских). Гамількар вивів своє войско на беріг, Картальо остав ся при фльоті. Щоби Гімількови дати знати, вибрав він родийского капітана, котрому приказав вертати борзо до острова, щоби міг знати, як взяти ся до прогнаня Римлян з устя пристані.

Синя бірема виплила досьвіта з пристані сьвятого острова і явила ся неустрашимо перед Римлянами, що обсадили були води межи островом Еґузою а Лілібеум. Без щогли, без линв і без всякого знаку та фляґи, але з пунійскою очайдушностию, без ніякої окраси крім сьвіжих рож довкола поруча плила картаґінська ґалєра по рівнім мори, але римскі кораблї зараз єї пізнали і кинулись до неї, щоби єї затопити.

Ганнібаль не стратив відваги. На право мав Лілібеум, що єго вижидало; перед собою римскі кораблї. Він дав гребцям на закритих лавках приказ, казав Ґіскови станути до правої керми а сам взяв ся до лївої. Римскі кораблї гнали з цілої сили до бою; лучники стояли вже на переднім кінци, корабельна служба порала ся коло линв, гортатор давав ударом молотка такт гребцям, після котрого мусїли они робити веслами. Не більше як на довготу пяти кораблів була римска фльота від синьої ґалєри, як нараз два ряди весел пігнали єї наперед. Ганнібаль вдивив ся добре в місце межи двома найбільшими ґалєрами, вхопив обіруч керму і навернув кораблем в переїзд. Маґербаль казав витягнути довгі весла горішного ряду і серед граду неприятельских стріл і каміня поплила струнка ґалєра наперед; весла спустили ся нараз знов у воду і небавком ґалєра знайшла ся в безпечній пристані. Родиєць другий раз перебив ся через римску фльоту.

VII.

Ганнібале, скажи Картальови, що я жду на него завтра перед полуднем; скажи й то, що фльота неприятеля складає ся із сто три- і пятивесловців. Досьвіта вийдуть з міста чотири тисячі мужа верхом, — а ти, Автарітусе, поведеш передну сторожу. Ґалійці підуть вздовж побережа; римска фльота, не перечуваючи нічого, піде за ними. Тимчасом Ярба кинесь на римский табор і буде вести борбу з Клявдиєм Пульхером, доки аж з висоти Бірзи не кажу вивісити чорної хоругви на знак до повороту. Прощаючись з Родиєцем, сказав ще Гімілько до него: Обовязок, який на тебе вложила Картаґіна, доходить вже до кінця; завтра, скоро прийде помічне войско, возьмеш собі свою Мальту і будете могли вертати до Картаґіни. Іди ж тепер, то твоя послїдна служба.

На другий день прийшло до битви під Лілібеум. Підчас коли Автарітус вабив римскі кораблї вздовж берега, прилучив ся Ганнібаль до фльоти Карталя.

Гімілько споглядав з найвисшої башти на пунійскій скалї то на право на синє море і на фльоту, то на ліво на рівнину на своїх борців. Нараз на кінци Еґузи показало ся синє вітрило а за ним другі білї: то підпливав перший відділ зложений з двайцятипяти весловців; пурпурова фляґа показувала три колоски Сардиниї: то знак команданта фльоти Карталя; відтак другий відділ з фляґою і знаком Баркаса, з золотою блискавкою на чорнім вовнянім поли; попереду кораблїв Карталя і Гаміль-

Що Туреччина зброїть ся, о тім нема сумніву; але що все робить ся в великій тайні і дуже осторожно, то трудно о певні і зовсім докладні вісти. Як тепер доносять з Константинополя, змобілізоваио доси лиш одну дивізию редифів другої кляси в Скоплю і одну дивізию редифів другої кляси, належачу до адрияпопольского корпуса. Мобілізацию оправдують нібн то вправами войсковими. З десятої дивізиї в Кеприлї змобілізовано ще в осени минувшого року 10 баталїонів, але з тих пізнійше 7 розпущено знову. Змобілізовані мають бути редифи другої кляси в Монастири, Прилипі, Драмі й в Серес. Мобілїзувати дивізию нізамів III корпуса в Солуни не потреба, бо всї баталїони нізамів стоять вже від кількох літ на воєнній стопі.

Про убите митрополита з Норицї доносять тепер, що єго убито в дорозі коло Брадовиці. З митрополитом були під ту пору якийсь сьвященик, кавас і фельдвебель від жандармериї; они повтїкали, коли хтось із засїдки стріляв в митрополита. Пізнійше найдено на тім місци палицю і торбу таку, як носять Куцоволохи. Убийника не зловлено, але все вказує на то, що то було політичне убийство, бо убитого Альбанцї і Куцоволохи дуже не любили.

Новинки.

Львів, дня 5-го жовтня 1906.

— **Є. Вел. Цїсар** зволив вселаскавійше уділити з приватних фондів гр.-кат. комітетови для будови церкви в Колодіївцї запомоги в сумі 200 корон.

— **Комісиї іспитові** на 1906|7 для ригорозів на видїлї медичнім у Львові: Комісар правительственний др. Иосиф Мерунович, заступник др. Здислав Ляхович. — Екзамінатори для V. ригорозум: др. Ів. Рачиньский, др. Иосиф Вічковский, др. Генрих Ґальбан; для III. ригорозум: др. Володимир Лукасевич, др. Г. Зембіцкий, др. Гіл. Шрамм, др. Волод. Рибіцкий. — Для фармацевтичних іспитів: а) для вступного іспиту з фізики др. Іґн. Закшевский, з ботанїки др. Т. Цвсельский, з загальної хемії др. Брон. Радзїшевский і др. Стан. Толлочко; б) для фармацевтичного ригорозум: комісар др. Иос. Мерунович, заступник др. Ляхович, екзамінатори: з загальної фармацевтичної хемії др. Брон. Радзїшевский, др. Стан. Толлочко, з фармакоґнозиї др. Лев Паневский і аптикарі Ів. Склепіньский і Й. Байзер.

— **Відмовлене присяги.** В тутешнім суді карнім став ся онагди незвичайний случай відмовленя присяги. Річ була така: Перед трибуналом судейским вела ся розправа против Гринька Таркуляна, обжалованого о крадїж 400 корон на шкоду Луки Забжиньского. Коли трибунал приступив до переслуханя пошкодованого і зажадав від него зложеня присяги, Забжиньский заявив, що не буде присягати під нїяким услівєм і мимо того, що предсїдатель трибунала і прокуратор представляли єму наслїдки опору, не хотїв присягати. В виду того трибунал мусїв відрочити присягу, а Забжиньского засудив на 24 годин арешту.

— **Дрібні вісти.** З днем 15 жовтня 1906 заводить ся при ц. к. урядї почтовім в Королївцї коло Коломиї тижднево чотирoразову службу сільского листоносця для місцевости Корвич. — Панна С. Мальцівна, замешкала при ул. Собіского, загубила 200 корон в готівцї. — З помешканя властителя реальности Власія Губиша при ул. Круцярскій ч. 5 пропала книжочка каси ощадности на суму 350 корон. — Петро Варивицкий, літ 13, вийшовши з дому родичів, пропав без слїду. — Емеритований поручник Ґаллюс З. наплюв в очи купцеви Ігнатиеви Б. і вдарив палицею по руцї на площи Марийскій. На поліциї сказав, що помилив ся, бо гадав, що то адвокат др. Володислав Д., котрому хотїв зробити таку несподїванку. Здає ся, що у п. З. не всї дома і длятого відослано єго до комісарияту. — Анна Цьолек, жінка кравця, літ 51, стрітивши на ул. Личаківскій Францїшку Блятшан, розбила її підковою голову за то, що она баламутить її чоловіка. — П. Александер Менцїньский, радник висшого краєвого суду у Львові, покликаний до найвисшого трибуналу у Відни. — З касарнї 80 полку піхоти втїк вчера рядовий 4-ої компанїї Остап Фарнега. — Онагди згорів в Одесї старий російский театр. При гашеню огню завалила ся стеля і убила трох членів сторожи охотничої: доцента Голїшевского і двох студентів. — Вчера вечером згорів театр в Ніцци, а шкода виносить 800.000 франків.

— **Арештоване офіцияла почтового.** В послїдних часах проявляли ся щораз частїйше надужитя урядників почтових з листами грошевими. Минувшого року засуджено за крадїж американьских листів в Кракові офіцияла почтового Ляндфріда, сего року арештовано також в Кракові офіцияла бар. Ґостковского так само за крадїж американьских листів. В наслїдок того власти почтові завели строгу контролю над експедициєю листів і звернули увагу на урядників занятих при сортованю листів і в амбулянсах почтових. Наслїдком тої контролї було арештоване онагди старшого офіцияла почтового Ґлїньского. Старший комісар почтовий, п. Турнель, переводячи контролю, набрав підозріне, що почтовий офіциял Ґлїньский підчас урядованя свого в амбулянсї допускає ся нечистих манїпуляций. Онагди переслухав він Ґлїньского і переконав ся, що єго підозріня є оправдані. Тому задержав Ґлїньского в бюрі і звернув ся до поліциї, щоби безпроволочно перевела ревізию в єго мешканю. Поліция вислала комісаря Пайбека, котрий, забравши Ґлїньского, удав ся до єго мешканя в товаристві п. Турнеля, одного почтового урядника і поліцийного аґента і перевів ревізию. Шукали лиш американьских листів, а найдено цїлий магазин крадених річий. Показало ся, що Ґлїньский, користаючи з своєї амбулянсової служби, крав не лише заграничні листи, але й краєві та прібки товарів і всякі книжки белетристичні і наукові. Окрім цїлої купи заграничних листів забрано чотири мішки ріжних річий, походячих з почтових крадежий і разом з Ґлїньским відставлено до карного суду. Старший офіциял Ґлїньский числить понад 50 літ і має 34 роки служби. Поза службою вів неморальне житє, бо, хоч від кільканайцяти років жонатий, жив на віру з иншою, з котрою має семеро дїтий. Є він властителем дому при ул. Крупярскій. Власти є тої гадки, що дім той купив він з доходів, які мав в доконуваних крадежий.

— **Загальні збори товариства „Руский Інститут для дївчат"** в Перемишли відбудуть ся в пятницю 12. с. м. в сали інститута о годинї 5, евент. (§. 18 статута) о год. 6 вечер. Порядок дневний: 1) Звіт видїлу і комісиї шконтруючої з дїяльности за рік адміністрацийний 1905/6 (§. 21. 1. а, б, 2) 2) Справа будови нового будинку шкільного. 3) Ухвалене буджету на слїдуючий рік адміністр. (§. 21. 3). 4) Вибір членів видїлу на місце уступаючих і заступників видїлових (§. 21. 4). 5. Вибір шконтруючої комісиї (§. 21. 4) 6) Внесеня видїлу та внесеня і інтерпеляциї членів (§. 21. 6, 9).

— **Нещаслива пригода з терпентиною.** Служниця у п. В. Цїсельскої при ул. Зиблкевича, Гальшка Зубик поставила онагди фляшку з терпентиною до рури і забула о тім. Вчера підчас вареня обіду терпентина вибухла в рурі і попарила паню Ц. легко в руку а полумінь обсмалила волосє; неосторожна служниця попарила собі тяжко одну ногу а трохи лекше руки. При тім згоріла постіль служницї і єї річи вартости 80 корон.

кара плила жваво синя ґалєра з уплїткою рож присьвячених Астартї. З міста поніс ся стращенний крик і заглушив вереск битви, що розгоріла ся на водї і на суши; він ніс ся з тої сторони, де римскі кораблї приперли Автарітуса межи дрепаньскі ворота а устє ріки Лїкус.

Ярба і Автарітус глянули на Бірзу а послїдний добачив, що хороша женщина держить чорну хоругов, що мала бути знаком відвороту. Варвар зблїд: він пізнав, що то тота сама Ірийска женщина, котрої любов на дармо старав ся він собі позискати; єму пригадали ся тріюмф Родиийця і вирок Гімілька і єго взяла зависть і охота мести, що він скинув з себе зброю, перебрав ся за простого вояка і віддав ся в руки Римлян.

По скінченій битві зібрали ся всї офіцири на кораблі Карталя на пир. Був там і Ганнїбаль, але серед запаху азийского кадила і при чарцї грецкого вина гадки єго несли ся до синьої біреми, де красна Мальта, спочиваючи на мягких, вовняних подушках, ждала на него, щоби з ним від'їхати в рідні сторони.

Коли Оріон засьвітив на небі, попращав ся Ганнїбаль з товаришами і серед темноти, з пообвиваними веслами виплило судно тихцем із пристанї. Ґіско і Магербаль кермували, Ганнїбаль і Мальта притулившись одно до другого на передї корабля споглядали на синє море і на чорний клинець острова Еґузи.

Ледви що Родиєць виплив був з пристанї, нїби якась чорна тїнь всунула ся межи єго корабель а вартївню. З темної глубини від сторони Еґузи підняла ся друга тїнь, аж наконець кожда тїнь, яка лиш показала ся, прибрала вид корабля. Борзо, борзенько сунулись і з переду і з заду, з правого боку і з лївого мовчаливі кораблї римского вожда Клявдия Пульхера.

Хоробрий моряк не стратив відваги; таж єго ґалєра вже два рази уйшла була погонї римских кораблїв. Магербаль і Ґіско не були анї трохи занепокоєнї, залога корабля була сильна а вітер догідний. — Веслувати з цїлої сили! — приказав капітан. Жиласті Етіопцї гребли довгими буковими веслами, що аж скрипіли. Але й римскі ґалєри пішли в рух і пустились в погоню. Картаґіньске судно сунуло ся борзо наперед і виминало на лїво і право.

Ганнїбаль взяв був в праву руку щит, щоби ним боронити Мальту від напасти інновірців. Вже доплили були до полудневого кінця Еґузи, вже отвирало ся широке море, коли надплила римска трієра а на єї передї при сьвітлї всходячого сонця побачили Ганнїбаль і Мальта на переднім кінци судна якогось чоловіка з рудим волосєм в свитї ґалїйского жовнїра, що взяв ся натягати лук.

— Автарітус! — крикнули обоє перепуджені.

Розпочала ся завзята борба межи кораблем любовна-кораблем зависти. Ганнїбаль два рази відпер атак, але коли відтак картаґіньска залога дала знак, що вже втомила ся від битви, побіг до середини корабля, вложив на груди письма, які віз до вітчини, написав кілька слів на восковім папери і відчепивши з поруча уплїтку рож, вернув до Мальти.

— Мальто, чи будеш мене завсїгди любити?

— Завсїгди, мій милий!

— Тобі грозить неволя а менї прибитє до хреста або які инші муки від Римлян. Послїдний раз тебе поцїлую а відтак гиньмо онтам між халугами, коралями і перлами. Чи годиш ся на то?

— На все, щоби лиш з тобою бути.

Родиєць притиснув Мальту до грудий, повів єї відтак на сам конець корабля, обвив шиї обоїх уплїткою з рож, поцїлував темні коси і чорняві очи своєї жінки, она обняла мужа своїми білими руками а відтак обоє кинулись у воду.

На другий день іспаньский вояк, що стояв на вартї коло брами в Лїлїбеум, дав Ярбі знати, що вода викинула на беріг два тїла, що держать одно другого в обнятях.

Ярба прибіг, відтак Гімілько і Гамількар.

Оба вожди споглядали мовчки і глубоко тронуті на красну пару, котра якби спала. Гімілько знайшов в одежи письма і восковий папір; з него відчитав він, що то Автарітус зрадив тайну втечі Родиийця.

Ще того самого вечера розповідав вояк лїбійскої сторожі своїм товаришам, що Гамількар Баркас постановив попіл обох супругів, що так любили ся, зложити на замку в Лїлїбеум.

— **Про убийство в Мендику на Бесарабії** доносять тепер, що убийників Огановича вже висліджено; були то два его слуги і місцевий коваль. Они убили також і покоєву Огановича, але забрали лиш около 1000 рублів, бо не могли розбити зелізної каси. Бл. п. Оганович єсть свояком жени буковиньского маршалка краєвого бар. Юрия Василька. Одержавши в спадщині маєтність Мендик, приняв росийске підданьство, але лише що недавно спровадив ся там і мав ставити двір а поки що мешкав в провізоричнім домі.

— **Про рабіна-чудотворця,** котрий помер в Садаґурі, подають віденьскі часописи множество характеристичних подрібностий. Як вельми популярний був помершпй у своїх одновірців, може послужити найліпшим доказом то, що до Садаґури наспіло аж 5000 телеґрамів з ріжних сторін сьвіта з запитанєм про стан его здоровля. Покійник полишив не шестеро а девятеро дітий, 6 синів а 3 доньки, з котрих дві вже віддані а третя наймолодша осьмилітна заручена з якимсь свояком „чортківскої лінії“; наймолодший син, 9-літний жидок заручений також з внучкою чортківского рабіна. Чудотворець занедужав був перед кількома неділями на якусь хоробу ниркову, котра згладила его зі сьвіта. Лікарі день і ніч сиділи коло него а в послідній хвили ратували его ще в той спосіб, що поставили єму 22 пявок. Недужий відзискав на хвильку притомність а коли его домашний лікар, садаґурский бурмістр др. Рунес спитав, чого він бажає, відповів умираючий: „Нічо лиш виліченя!“ Ті слова повторив він ще три рази а відтак стратив притомність і помер о десятій годині. Многі тисячі жидів хасидів, що стояли коло резиденциї свого рабіна, почали плакати і ломити руки та голосно заводити по помершім. А треба знати, що покійник мав величезний вплив межи своїми одновірцями. Єго слово було для них сьвяте, его постанова ненарушимим законом. Неодин найбільше замотаний процес, що тягнув ся роками, залагодив він одним словом. На него і его дім складали его одновірці величезні суми і він жив якби який пануючий, але й він з своєї сторони не забував на бідних і наділяв їх щедро та гостив у себе, особливо підчас сьвят. Рід садаґурских рабінів походить з Межибожа в Росиї і перед якими 100 роками зайшов до Галичини; рабіни чортківский, гусятиньский, копичинецкий, з одного роду, а найперший між ними був помершпй в Садаґорі.

Телеґрами.

Відень 5 жовтня. На нинїшнім засїданю палати послів поставив пос. Гавайс пильне внесенє, в котрім вказує на змаганя всіляких міст в цїли спонуканя правительства, щоби оно призволило на привіз рогатої худоби з балканьских країв і з Росиї, взглядно до заказу вивозу до Німеччини, вносить отже, щоби завізвати правительство, аби оно й на будуче недопустило до згаданого повисше привозу і вивозу.

Несвіж 5 жовтня. Горить історичний замок несьвіжскпй, осїдок Радивиллів. Акция ратункова майже безуспішна. Уратовано цінну бібліотеку.

Варшава 5 жовтня. Власти засудили управу ґазівні на Чистім на заплаченє 3000 рублів кари за то, що коло сеї ґазівні відбуло ся тайне віче з участию войска. Ґазівня яко підприємство заграничне внесла протест до німецкого консуляту.

Кронштадт 5 жовтня. (П. А.) Донесеня заграничних кореспондентів о відмовленю послуху тутейшим ґарнізоном при виконаню кари смерти, на яку суд воєнний засудив 19 моряків, єсть безосновне. Вирок той виконали моряки вчера о 6 годині рано. В місті спокій.

Петербург 5 жовтня. Цар з родиною вернув до Петергофу.

Павлоград 5 жовтня. Кн. Воронцов-Дашков призначив із своїх маєтностий 32.000 десятин на продаж для селян, але під услівєм, що будуть купувати що найменше по 4 десятини.

Симбірск 5 жовтня. Незвістний чоловік кинув на ґубернатора Старинкевича бомбу, котра зранила его в руку і ногу. Житю ґубернатора не грозить небезпечність.

НАДІСЛАНЕ.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів“. Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул. Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язицї нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білєти їзди як і всякі иньші білєти, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).